

Arrest

nr. 270 113 van 21 maart 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Eindgracht 1
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 23 september 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 september 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 januari 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 maart 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat T. MOSKOFIDIS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Dojan nabij Tropojë en bent u een Albanees staatsburger. In april 2014 vluchtte u voor het eerst weg uit Albanië naar aanleiding van uw problemen met uw echtgenoot, K. D. (...). U wou van hem scheiden omdat hij nog met een andere vrouw gehuwd bleek te zijn in Griekenland, doch hij weigerde. U ging naar Duitsland, waar u om internationale bescherming verzocht op 28 april 2014. Daar kreeg u begin 2015 een weigeringsbeslissing, waarop u terugkeerde naar Albanië. U verbleef daar bij de ouders van uw jeugdvriend Ir. H. (...) (O.V. (...)). U en uw kinderen werden echter belaagd door uw broer G. (...). U besloot te vluchten naar Kosovo op 20 maart 2015 en trok in bij Ir. H. (...), die daar ondergedoken leefde omdat hij in Albanië problemen had met de

autoriteiten. Jullie kregen een relatie en vertrokken op 13 februari 2016 samen uit Kosovo richting België, waar jullie een dag later aankwamen. Op 15 februari 2016 diende u hier uw eerste asielaanvraag in op basis van uw problemen met uw eigen familie en uw ex-schoonfamilie. Uw partner haalde destijds aan te vrezen geliquideerd te worden door de Albanese autoriteiten naar aanleiding van de moord op zijn broer, en de gerechtelijke vervolging van zijn broers Iz. (...) en Is. (...), die, naar zijn mening door tussenkomst van Sali Berisha, veroordeeld werden voor de moord op de democratische volksvertegenwoordiger Azem Hajdari. Het Commissariaat-generaal nam een weigeringsbeslissing op 4 oktober 2016. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verwierp het door u aangetekende beroep in haar arrest van 17 januari 2017.

Na het ontvangen van deze weigeringsbeslissing vertrokken u en uw partner Ir. H. (...) naar Duitsland, waar jullie eveneens asiel aanvroegen. Zonder de verdere asielprocedure in Duitsland af te wachten, keerden u en uw partner terug naar België, waar jullie een volgend verzoek indienden op 21 maart 2017. In het kader van uw tweede verzoek verklaarde u dat er zich in België eveneens enkele incidenten voordeden. Zo werd u in het Open Centrum van Kapellen aangevallen door L. K. (...) (O.V. (...)) en haar zoon met een mes en een vork. U vermoedt dat zij gestuurd werd door uw ex-partner, daar L. (...) uit hetzelfde dorp als K. (...) afkomstig is. Na dit incident werden jullie overgeplaatst naar het Open Centrum van Sint-Truiden. Daar werd u echter lastiggevallen en bedreigd door een Albanees met Kosovaarse nationaliteit, genaamd B. S. (...). Ook kreeg uw partner toen u in België was in juni 2017 een dreigbericht via Facebook van een zekere D. K. (...) (Stoute Jongen). In het kader van uw tweede verzoek herhaalde u te vrezen dat uw broer G. (...), uw ex-echtgenoot of diens familie u, uw huidige partner of uw zoon zal vermoorden. Op 31 januari 2018 nam het Commissariaat-generaal de beslissing jullie tweede verzoek om internationale bescherming niet in overweging te nemen omdat u en uw partner geen nieuwe elementen hadden aangebracht in verband met zijn vrees om geliquideerd te worden door de Albanese autoriteiten naar aanleiding van de moord op zijn broer Il. (...) en de gerechtelijke vervolging van zijn broers Iz. (...) en Is. (...), of in verband met jullie vrees voor uw familie en ex-schoonfamilie. U en uw partner tekenden op 28 februari 2018 beroep aan tegen deze beslissing van het Commissariaat-generaal bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. In haar arrest van 18 juli 2018 bevestigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen integraal de motivering van het Commissariaat-generaal.

Op 11 december 2018 dienden u en uw partner een derde verzoek om internationale bescherming in. In het kader van uw derde verzoek om internationale bescherming haalde u aan dat u en uw partner naar Frankrijk trokken om de Franse autoriteiten om internationale bescherming te verzoeken. De Franse autoriteiten verwezen u en uw partner echter door naar België waarna jullie onmiddellijk terugkeerden. U haalde nogmaals uw problemen met uw familie en ex-schoonfamilie aan. Daarenboven stelde u eind april 2018 dreigsm's en te hebben ontvangen van E. Gj. (...). Ze dreigde ermee om uw dochters, die in Albanië verblijven, te (laten) vermoorden. E.'s (...) echtgenoot stuurde tevens een dreigbericht naar uw partner Ir. (...). Ook de problemen in verband met de moord op Ir.'s (...) broer werden opnieuw aangehaald in het kader van jullie derde verzoek. Op 10 mei 2019 verklaarde het Commissariaat-generaal jullie derde verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk omdat u en uw partner geen nieuwe elementen hadden aangebracht in verband met zijn vrees om geliquideerd te worden door de Albanese autoriteiten naar aanleiding van de moord op zijn broer Il. (...) en de gerechtelijke vervolging van zijn broers Iz. (...) en Is. (...), of in verband met jullie vrees voor uw familie en ex-schoonfamilie. Aangaande de bedreigingen die jullie ontvingen van E. Gj. (...) werd geoordeeld dat er geen indicaties waren om aan te nemen dat zij in opdracht van Sali Berisha of de Albanese autoriteiten zou handelen. Hoe dan ook werd geconcludeerd dat jullie zich bij eventuele problemen bij terugkeer dienden te wenden tot de Albanese beschermingsmodaliteiten. U en uw partner tekenden op 22 mei 2019 beroep aan tegen deze beslissing van het Commissariaat-generaal bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. In haar arrest van 12 december 2019 bevestigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen integraal de motivering van het Commissariaat-generaal.

Op 9 november 2020 diende u een vierde verzoek om internationale bescherming in. In het kader van uw vierde verzoek verklaarde u dat u op 31 mei 2019 werd aangevallen door J. Gj. (...) en zijn schoonbroer A. P. (...), de echtgenoot van E. Gj. (...). Ze vielen u en uw partner Ir. (...) aan en sloegen jullie met ijzeren staven. Op 30 maart 2021 verklaarde het Commissariaat-generaal uw vierde verzoek niet-ontvankelijk, omdat er nog steeds geen indicaties waren dat uw problemen met J. Gj. (...) en A. P. (...) gelieerd zouden zijn aan de problemen van uw schoonfamilie met de Albanese autoriteiten en u zich voor eventuele problemen met deze personen bij een terugkeer naar Albanië tot de Albanese beschermingsmodaliteiten dient te wenden. U diende geen beroep in tegen deze beslissing.

Op 3 augustus 2021 diende u een vijfde verzoek om internationale bescherming in. In het kader van onderhavig verzoek legde u een persoonlijk certificaat neer van de burgerlijke stand in Albanië, uitgereikt op 26 februari 2021, waaruit blijkt dat uw burgerlijke staat 'gescheiden' is. U weet niet sinds wanneer u officieel gescheiden bent. U verklaarde verder dat u op basis van de problemen die u heeft

opnieuw bescherming vraagt en hoopt dat uw dossier ditmaal geopend wordt. U vreest dat uw echtgenoot of uw familie u en uw kinderen zal vermoorden bij een terugkeer naar Albanië omdat u de scheiding aanvroeg.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerdere verzoeken om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen. Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier dient voorts vastgesteld te worden dat uw volgend verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Betreffende de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorige verzoeken om internationale bescherming hebt uiteengezet, met name uw vrees vermoord te worden door uw voormalige echtgenoot of iemand van uw eigen familie (verklaring volgend verzoek vraag 19), dient erop te worden gewezen dat het Commissariaat-generaal uw vier vorige verzoeken afgewezen heeft omdat er ten gevolge van enkele tegenstrijdigheden en merkwaardige elementen in uw opeenvolgende verklaringen een aantal ernstige vraagtekens gezet konden worden bij de geloofwaardigheid van uw problemen met uw familie en ex-schoonfamilie, en omdat er hoe dan ook geen redenen waren om aan te nemen dat u voor de problemen met uw ex-man of uw familie geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige autoriteiten. Ook de door u aangetekende beroepen werden verworpen door de Raad bij arrest van 17 januari 2017, 18 juli 2018 en 12 december 2019. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige verzoeken om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element of feit in uw dossier voorhanden.

U beperkt zich immers louter tot een verwijzing naar asielmotieven die u in het verleden hebt uiteengezet, met name dat u vreest dat u of uw zonen vermoord zullen worden door uw ex-echtgenoot of uw familie omdat u wou scheiden (verklaring volgend verzoek vraag 19, 22). Het door u neergelegde persoonlijk certificaat van de burgerlijke dienst, onderschrijft enkel dat u effectief gescheiden bent. Deze informatie kan geenszins de geloofwaardigheid van uw actuele problemen met uw ex-man of uw familie herstellen en voegt evenmin enige nieuwe informatie toe die de eerdere beoordelingen van het Commissariaat-generaal en de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, namelijk dat u zich voor eventuele problemen met uw ex-echtgenoot of uw familie tot de Albanese beschermingsmodaliteiten dient te wenden, kan ombuigen.

Gelet op voorgaande brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het Commissariaat-generaal over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn

van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terugnijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Verzoekende partij gaat in haar verzoekschrift in op de verschillende motieven van de bestreden beslissing en tracht deze te weerleggen. Zij steunt zich derhalve tevens op de schending van de materiële motiveringsplicht.

2.2.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoekende partij een beroep indient tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 september 2021 waarbij haar volgend verzoek overeenkomstig artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet niet-ontvankelijk wordt verklaard omdat er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoekende partij zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekende partij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

2.2.3. De Raad wijst er vooreerst op dat inzake het eerste verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij van 15 februari 2016 door verwerende partij op 4 oktober 2016 een weigeringsbeslissing werd genomen. Er werd geoordeeld dat (i) verschillende merkwaardigheden en tegenstrijdigheden in haar opeenvolgende verklaringen vraagtekens plaatsen bij de geloofwaardigheid van haar asielaanvraag, en (ii) zij hoe dan ook niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij voor de door haar voorgehouden problemen geen beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de Albanese autoriteiten. Het beroep tegen deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verworpen bij arrest nr. 180 834 van 17 januari 2017, waartegen geen cassatieberoep werd aangetekend bij de Raad van State.

Betreffende het tweede verzoek van verzoekende partij van 21 maart 2017 werd door verwerende partij op 31 januari 2018 een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag genomen omdat geen nieuwe elementen werden aangebracht die zouden kunnen leiden tot de toekenning van een beschermingsstatuut. Het beroep tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd op 18 juli 2018 verworpen bij arrest nr. 206 924. Er werd geen cassatieberoep aangetekend bij de Raad van State.

Het derde verzoek van verzoekende partij werd door verwerende partij op 10 mei 2019 niet-ontvankelijk verklaard omdat evenmin nieuwe elementen werden aangebracht die zouden kunnen leiden tot de toekenning van een beschermingsstatuut. Meer in het bijzonder werd opgemerkt dat geen nieuwe elementen werden bijgebracht in verband met de vrees van de partner van verzoekende partij om geliquideerd te worden door de Albanese autoriteiten naar aanleiding van de moord op zijn broer Il. en de gerechtelijke vervolging van zijn broers Iz. en Is., of in verband met de vrees van verzoekende partij en haar partner voor de familie en ex-schoonfamilie van verzoekende partij. Aangaande de bedreigingen die zij ontvingen van E. Gj. werd geoordeeld dat er geen indicaties waren om aan te nemen dat deze in opdracht van Sali Berisha of de Albanese autoriteiten zou handelen. Daarenboven werd geconcludeerd dat verzoekende partij en haar partner zich hoe dan ook bij eventuele problemen bij terugkeer dienden te wenden tot de Albanese beschermingsmodaliteiten. Deze beslissing en beoordeling werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd bij arrest nr. 230 120 van 12 december 2019, waartegen geen cassatieberoep werd aangetekend bij de Raad van State.

Het vierde verzoek van verzoekende partij van 9 november 2020 werd door verwerende partij op 30 maart 2021 niet-ontvankelijk verklaard omdat wederom geen nieuwe elementen werden aangebracht die zouden kunnen leiden tot de toekenning van een beschermingsstatuut. In het bijzonder werd door de commissaris-generaal gemotiveerd dat er nog steeds geen indicaties waren dat de problemen met J. G. en A. P. gelieerd zouden zijn aan de problemen van haar schoonfamilie met de Albanese autoriteiten en dat verzoekende partij zich voor eventuele problemen met deze personen bij een terugkeer naar Albanië tot de Albanese beschermingsmodaliteiten dient te wenden. Deze beslissing en beoordeling werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd bij arrest nr. 270 112 van 21 maart 2022.

De Raad bemerkt dat eens hij een beslissing over een bepaald verzoek om internationale bescherming heeft genomen, de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat dat verzoek betreft, zijn rechtsmacht heeft uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens voor zover er, wat verzoekende partij betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat verzoekende partij voor internationale bescherming in aanmerking komt. Verzoekende partij kan dan ook onderhavig beroep niet gebruiken om een vorm van beroep in te stellen tegen eerdere beslissingen die reeds in beroep werden bevestigd of waartegen binnen de wettelijk voorziene termijn geen beroep werd ingesteld.

2.2.4. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij haar onderhavig verzoek om internationale bescherming steunt op het feit dat zij nog steeds niet naar haar land van herkomst kan terugkeren omwille van de problemen die zij aanhaalde in het kader van haar vorige verzoeken.

2.2.5. De Raad is van oordeel dat verwerende partij in haar beslissing met recht heeft kunnen besluiten dat onderhavige verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen bevat die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt. Immers wijst verwerende partij desbetreffend op het volgende: *“U beperkt zich immers louter tot een verwijzing naar asielmotieven die u in het verleden hebt uiteengezet, met name dat u vreest dat u of uw zonen vermoord zullen worden door uw ex-echtgenoot of uw familie omdat u wou scheiden (verklaring volgend verzoek vraag 19, 22). Het door u neergelegde persoonlijk certificaat van de burgerlijke dienst, onderschrijft enkel dat u effectief gescheiden bent. Deze informatie kan geenszins de geloofwaardigheid van uw actuele problemen met uw ex-man of uw familie herstellen en voegt evenmin enige nieuwe informatie toe die de eerdere beoordelingen van het Commissariaat-generaal en de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, namelijk dat u zich voor eventuele problemen met uw ex-echtgenoot of uw familie tot de Albanese beschermingsmodaliteiten dient te wenden, kan ombuigen.”*

De Raad stelt vast dat verzoekende partij geen argumenten aanbrengt die voormelde motivering van de bestreden beslissing op afdoende wijze kan weerleggen.

Immers dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij in haar verzoekschrift niet verder komt dan een loutere algemene verwijzing naar de corruptie en straffeloosheid in Albanië. De Raad wijst er evenwel op dat, zoals ook reeds opgemerkt werd in het kader van haar vorige verzoeken, het louter aanhalen van de algemene situatie in Albanië niet volstaat om aan te tonen dat zij in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat zij aldaar een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt, of dat het haar in haar land van herkomst aan nationale bescherming ontbeert. Zulks dient *in concreto* te worden aangetoond, en verzoekende partij blijft desbetreffend in gebreke.

2.2.6. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad verwerende partij bij waar deze besluit dat verzoekende partij geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

2.2.7. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig maart tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT